

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2022 • ČETVRTO TROMESEČJE • JUŽNA PACIFIČKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Na naslovnoj stranici: Klifton Glazgov kaže da su tri stvari uticale na širenje jevanđelja na Novom Zelandu - molitva, uključivanje svih vernika i TV kanal „Nada“. Izveštaj o tome možete pročitati na 8. stranici časopisa.

NOVI ZELAND

- 4 Pronaći nadu / 1. oktobar
- 6 Neočekivana TV zvezda / 8. oktobar
- 8 Tri moćne stvari / 15. oktobar
- 10 Opljačkan i blagosloveni / 22. oktobar

AUSTRALIJA

- 12 Molitve, začinsko bilje i pandemija / 29. oktobar
- 14 Glad za Isusom (Iz kome ka Hristu) / 5. novembar

PAPUA NOVA GVINEJA

- 16 Solomon, onaj koji je promenio svet / 12. novembar
- 18 Nema više straha / 19. novembar

TUVALU

- 20 Mornar se vraća kući / 26. novembar

SAMOA

- 22 Evo mene, pošalji mene! / 3. decembar

VANUATU

- 24 Bog osposobljava one koje poziva u službu / 10. decembar
- 26 Žena molitve / 17. decembar

FIJI

- 28 U zarobljeništvu / 24. decembar
- 30 Program Trinaeste subote: Uticajni bar / 31. decembar
- 31 Budući projekti Trinaeste subote
- 32 Uredništvo časopisa / Mape

 = Priče koje mogu posebno da interesuju tinejdžere

Dragi vođo Subotne škole,

Endrju Mekčesni
Urednik časopisa

Ovog tromesečja posvetićemo se Južnoj pacifičkoj diviziji (JPD) u kojoj se nalaze: Američka Samoa, Australija, Kukova ostrva, Fidži, Francuska Polinezija, Kiribati, Nauru, Nova Kaledonija, Novi Zeland, Ostrvo Niue, Papua Nova Gvineja, Pitkern, Samoa, Solomunska ostrva, Tokelau, Tonga, Tuvalu, Vanuatu, Valis, Futuna.

U ovoj diviziji živi 40,5 miliona ljudi uključujući približno i više od 518.000 vernika Hrišćanske adventističke crkve. To predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 70 ljudi, što je poboljšanje u odnosu na tri godine ranije, kada je odnos bio 1:78 ljudi.

Ovog tromesečja dva projekata Trinaeste subote biće sprovedena u državama ove divizije (Osnivanje TV i radio kanala „Nada“ u Papua Novoj Gvineji, sni-

manje TV serije za decu od 13 epizoda „Carski učenici“. Ova TV serija se bazira na knjigama Elen Vajt - *Put Hristu, Čežnja vekova, Pouke velikog Učitelja, Stvaranje, patrijarsi i proroci, Apostolska crkva – Hristovim tragom i Velika borba*).

Vaša podrška misionstvu je veoma značajna za jedinstvo crkve.

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg Subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu crkve putem svojih darovanja.

Od srca vam želim obilje Božijih blagoslova!

Endrju Mekčizni,
urednik časopisa

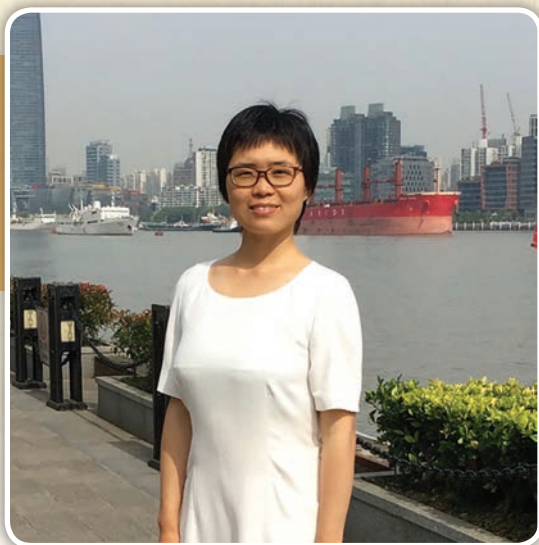
Mogućnosti

Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za:

- Osnivanje TV i radio kanala „Nada“ u Papua Novoj Gvineji.
- Snimanje TV serije za decu od 13 epizoda koja je bazirana na spisima Elen Vajt.

Pronaći nadu

Kristi

Kristi je odrasla u domu u Aziji bez ikakvog hrišćanskog vaspitanja. Dok je bila tinejdžerka, postavljala je sebi pitanje: „Šta je smisao života?“ Smatrala je, ako osoba ima samo jedan život na raspolaganju, da je najbolji način da ga proživi u jelu, piću i zadovoljstvima ovog sveta. Međutim, takav život joj se činio besmislenim.

Jednog leta, otišla je u školu engleskog jezika. Profesor je bio iz SAD-a, i imao je doktorat iz teologije. Na početku prvog časa, predstavio se i ispričao svedočanstvo kako je Bog učinio čudo i sačuvao njegov život u automobilskoj nesreći. Njegov automobil je bio potpuno uništen u udesu, ali on se osećao kao da je zaštićen ogromnim nevidljivim zidom, tako da je uspeo da izađe iz slupanih kola bez ikakve ogrebotine.

Kristi je bila zadivljena njegovom čudnovatom pričom, koju je potom prepričala svojim roditeljima nakon nastave.

Deset godina je proteklo, i Kristi je ponovo pomislila o Bogu, kada je bila u Kanadi na letnjem odmoru. U gradu Vankuveru, pored njenog hotela nalazila se crkva.

Videla je čoveka koji je stajao na ulazu u crkvu, držeći natpis „Dobrodošli nazad kući!“

Kasnije u toku tog dana, prošla je pored crkve i videla istog čoveka kako i dalje drži natpis. Vetar je jako duvao, i ona se pitala zašto je čovek bio toliko uporan da po takvom vremenu drži taj znak. Ta slika čoveka koji drži znak po vetrovitom danu se duboko urezala u njen um, i često bi se toga u narednim mesecima prisećala. Smatrala je da postoji nešto posebno u hrišćanskom verovanju.

Kada je upisala postdiplomske studije, jednom prilikom se iznenadila kada je profesor podelio svim studentima jednu duhovnu knjigu. Knjiga je bila interesantna, jer je pružala odgovore na neka njena pitanja o smislu života.

Napisala je imejl profesoru u kome mu se zahvalila na knjizi, i izrazila želju da još bolje i potpunije upozna Isusa.

Profesor ju je uputio na profesorku koja je vodila sedmična večernja duhovna okupljanja u svom domu. Kristi je te sedmice otišla u dom te profesorke na duhovni

sastanak. Tamo je bila toplo prihvaćena od strane prisutnih, i po prvi put u svom životu držala je Bibliju i iz nje čitala stihove. Počela je redovno da odlazi na duhovna okupljanja, i ubrzo predala svoje srce Bogu.

Odlazila je u različite crkve na predavanja i razne aktivnosti, ali osećala je da njen odnos sa Bogom nije u potpunosti usklađen. Nedostajalo joj je nešto.

Dve godine su protekle, sve dok jednog dana nije naišla na TV kanal „Nada“.

Nakon toga, počela je redovno da prati program na tom kanalu.

Gledanje emisija na ovom TV kanalu postao je najomiljeniji deo njene svakodnevnice. Posle nekoliko meseci gledanja TV emisija saznala je toliko različitih pojedinsti o Bogu, da je njen život polako počeo da se menja.

Shvatila je da je Bog pun milosti, željan da poziva ljude da Mu se vrate, jer ih voli i želi da im oprosti grehe i da im pomogne.

Po prvi put u svom životu, osećala je potpuno zadovoljstvo u svom srcu. Odlučila je da se pridruži Hrišćanskoj adventističkoj crkvi i da se krsti uronjavanjem.

„Zahvalna sam Bogu što me je uputio na program televizijskog kanala ‘Nada’, što je učinio da duhovno rastem i sazrevam. Sada sam spremna da u potpunosti predam svoj život u Isusove ruke, i želim da proslavljam Boga. To je pravi smisao života.“

Hvala vam za darove koje ste priložili 13. subote 2016. godine, koji su bili upotrebljeni za osnivanje TV kanala „Nada“ na Novom Zelandu. TV kanal „Nada“ je međunarodnog karaktera, i njegove emisije se mogu gledati u mnogim zemljama. 🌐

Vaša darovanja ove Trinaeste subote biće upotrebljena za osnivanje radio i TV kanala „Nada“ u Papua Novoj Gvineji.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Ova misionska priča je bazirana na pisanom izveštaju Južne pacifičke divizije, koji se može pročitati u časopisu *Adventistički zapisi*
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2 govori o jačanju misije Adventističke crkve u velikim gradovima širom prozora 10/40, kao i jačanju duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o većem pristupu, zadržavanju i učešću dece i mladih“; cilj duhovnog rasta br. 7: „Da pomogne tinejdžerima i mladima da postave Boga na prvo mesto u svom životu i daju primer biblijskog pogleda na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

- Godine 1874, prvi put je došlo do adventističkog svedočenja na Novom Zelandu zahvaljujući štampanim materijalima poslatim iz SAD-a.
- Godine 1885, adventistički pastor S. N. Haskal preselio se iz Australije u Okland, i odseo u hotelu Edvarda Hajra, koji je sa svojom suprugom postao prvi obraćenik na Novom Zelandu. Tokom 4 sedmice boravka pastora Haskala u hotelu, mala grupa ljudi je počela da se okuplja i da upoznaje istine iz Svetog pisma poput one o Suboti.

Neočekivana TV zvezda

NOVI ZELAND / 8. OKTOBAR

Grejem i Niki

Grejem je neočekivano postao poput TV zvezde na televizijskom kanalu „Nada“ na Novom Zelandu.

Kada je došao na skup anonimnih alkoholičara, jedna žena koju nikad nije video u životu odmah ga je prepoznala.

„Videla sam vas sinoć na televiziji!“, izjavila je žena.

Svih dvadeset šestoro okupljenih ljudi su radoznalo gledali u Grejema.

On je dobio poziv od strane organizatora skupa da se obrati okupljenima i ispriča svoju životnu priču, ali došao je na skup ne znajući kako da otpočne svoje izlaganje.

Komentar ove žene da ga je videla sinoć na televiziji dao mu je ideju. Obratio se grupi objasnivši kako se uopšte pojavio na televizijskom programu. Glavni razlog je taj što je bio lečeni alkoholičar koga je Hristos svojom milošću spasao.

Tada su ovi okupljeni ljudi saznali da postoji televizijski kanal „Nada“ koji

je dostupan svakom domu na Novom Zelandu.

Kada Grejem govori o svom prošlom životu, on iznosi kako ga je preterani posao doveo do desetogodišnje zavisnosti od alkohola i uništio njegov prethodni brak.

Međutim, tada je spoznao Isusovu milost, i uz Božju pomoć prestao da pije.

Ponovo se oženio i krenuo sa svojom suprugom Niki u Hrišćansku adventističku crkvu. Niki danas služi kao đakonica u lokalnoj adventističkoj zajednici.

Grejem ima misiju da spasava ljude koji se bore sa zavisnošću od alkohola u udruženju anonimnih alkoholičara.

„Iako godinama unazad nemam želju da pijem alkohol, osećam potrebu da okupljenim ljudima iznesem poruku nade i ohrabrenja, i da ukažem na mogućnost isceljenja od zavisnosti od alkohola.“

Grejem spaja revnost koju oseća prema ovoj misiji spasavanja ljudi sa ljubavlju koju oseća prema Bogu.

„Pokušavam da prenesem ono što učim u hrišćanskom životu u živote ljudi koji imaju probleme sa zavisnošću.“

„Ja sam zapravo veoma blagosloven, jer Niki i ja u svom domu imamo malu crkvenu grupu koja se redovno okuplja, i u kojoj mogu da podelim neka iskustva ljudi koje sam upoznao na skupovima anonimnih alkoholičara.“

Kada Grejem iznosi svoje svedočanstvo na skupovima ljudi koji pate od zavisnosti, oni odmah mogu da primete da je on hrišćanin. To predstavlja iznenađenje za mnoge, posebno za one koji su agnostici ili

koji često koriste psovke u svom izražavanju.

Kada me ljudi pitaju da li sam religiozan? Ja im obično odgovorim, da nisam preterano religiozan, ali da odlazim u crkvu. Onda me pitaju u koju, i ja im odgovorim, u onu koja ne gleda ko je ko, i odakle ko dolazi, koja širi Hristovu ljubav i učenja, a to je Hrišćanska adventistička crkva.

Ljudi često nisu upoznati sa Hrišćanskom adventističkom crkvom i njenim učenjima, kao na primer, sa učenjem o Suboti. Zato Grejem objašnjava ljudima značaj sedmog dana subote, naglašavajući da čovek treba da bude hrišćanin svakog dana.

„Iako se naše crkvene službe održavaju jednom sedmično, subotom, ja sebe smatram hrišćaninom sedam dana sedmično.“

Dva doktora medicine koji s vremena na vreme dođu u Grejemovu crkvu, upućuju ljude zavisne od alkohola na njega, a on upoznaje te ljude sa društvom anonimnih alkoholičara.

Grejem ne samo da svedoči ljudima svojim životom, on ih upućuje na brod spasenja (crkvu), deli obroke sa njima, uvek spreman da sasluša njihove probleme. On voli svoje misionsko delovanje.

Kad se predveče vrati u svoj dom, supruzi obično ispriča šta mu se dogodilo u toku tog dana.

Hvala vam što ste darovima Trinaeste subote 2016. godine pomogli da se osnuje TV kanal „Nada“, koji se može besplatno gledati u svakom domaćinstvu na Novom Zelandu. 🌐

Vaša darovanja ove Trinaeste subote biće upotrebljena za osnivanje radio i televizijskog kanala „Nada“ u Papua Novoj Gvineji.

U vezi sa pričom

- Grejem iznosi svoje lično svedočanstvo na skupovima anonimnih alkoholičara, da bi ljude uputio na Isusa koji može da promeni njihove živote. Postavite pitanje svojim čitaocima na koji način mogu da iznose svoja lična svedočanstva ljudima, da bi Sveti Duh mogao da takne i menja njihova srca.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Južne pacifičke divizije: bit.ly/spd-2022
- Ova misionska priča je bazirana na pisanom izveštaju Južne pacifičke divizije, koji se može pročitati u časopisu *Adventistički zapisi*.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“, govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2 govori o jačanju misije Adventističke crkve u velikim gradovima širom prozora 10/40, kao i jačanju duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Cilj broj 4 govori o jačanju adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode, zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obliča u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Petnaest posto stanovništva Novog Zelanda čine Maori.
- Iako je Novi Zeland približno iste veličine kao i Japan, njegova populacija broji nešto iznad 4 miliona ljudi, čineći ga jednom od najmanje naseljenih država na svetu.
- Godine 1893, Novi Zeland je postao prva država na svetu koja je dozvolila ženama da glasaju.
- Maorski naziv za Novi Zeland je „Aotearoa“ što znači „Zemlja dugih belih oblaka“.

Tri moćne stvari

NOVI ZELAND / 15. OKTOBAR

Klifton Glazgov

Tri stvari su značajne za porast interesovanja ljudi za evanđeoske programe Hrišćanske adventističke crkve koji i dalje daju rezultate. Te tri stvari su:

- Molitva
- Uključivanje svih vernika u misionstvo
- TV kanal „Nada“

Vernici crkve su se okupljali 5 meseci u 6 sati ujutro, da se mole za izlivanje Svetog Duha na njihove misioniske aktivnosti.

Oni su takođe organizovali seriju duhovnih sastanaka na koju su pozivali rodbinu i prijatelje.

Međutim, glavno iznenađenje bilo je TV misionstvo koje je 2016. godine osnovano sredstvima Trinaeste subote.

„Vernici crkve su pozivali rodbinu i prijatelje, međutim, veliki broj ljudi je dolazio na sastanke nakon poziva upućenog sa TV kanala“, izjavljuje Klifton Glazgov, koji je pomagao u koordinisanju sastanaka na 15 mesta širom grada Oklanda.

Kao rezultat ovog misioniskog delovanja 200 ljudi je bilo kršteno. Evo nekoliko priča tih ljudi.

Trejsi

Trejsi, samohrana majka petoro dece koja se borila sa zavisnošću od opijata bila je upućena na TV kanal „Nada“ od strane svoje majke, koja je nekada ranije posećivala Adventističku crkvu.

Dok je Trejsi gledala televizijske emisije koje su uzdizale Isusa, Sveti Duh je počeo da deluje na njeno srce. Nedugo posle toga, zajedno sa svojom majkom, krenula je u Adventističku crkvu.

Trejsi, u svojim tridesetim godinama života, počela je da proučava biblijske osnovne istine, i tokom duhovnih sastanaka odlučila da prekine sa upotrebom opijata. U međuvremenu, predala je svoje srce u potpunosti Bogu krštenjem, i sada studira u želji da postane profesorka u srednjoj školi.

„Ona je jedna toliko pozitivna ličnost. Možete u njenom životu odmah da primetite velike promene, i želju da radošću novo-otkrivenog života svedoči ljudima o ljubavi našeg Gospoda.“

Oven i Tina

Oven, penzionisani gradski službenik, i njegova supruga Tina, uverili su se u istinitost adventne poruke nakon gledanja emisija na kanalu „Nada“. Oni su snimali ove emisije na DVD diskove, delili ih svojim susedima. Molili su se takođe da Bog omogući da crkva dobije svoju zgradu.

Kada su vođe crkve planirale evanđeoske sastanke u Oklandu, Oven se rado odazvao da volontira i pronađe odgovarajuću salu, brinući se i o drugim logističkim potrebama.

Na predavanjima je bilo prisutno oko 30 osoba, koje većinom nikada ranije nisu čule za Adventističku crkvu. Prilikom tih sastanaka, Oven i Tina su se krstili, postavši tako prvi vernici crkve „Vaihiki“ koja se nalazi u zgradi lokalne mesne zajednice.

Ova crkva je jedna od dve crkve koje su osnovane nakon ove serije evanđeoskih sastanaka.

Hit i Simona

Hit, stručnjak za borilačke veštine, koji je nekad trenirao vojsku, počeo je da gleda emisije TV kanala „Nada“ sa svojom suprugom Simonom. Čuo je za ovaj kanal od jednog prijatelja sa kojim je radio u građevinskoj firmi.

Hit i Simona su počeli redovno da gledaju emisije ovog TV kanala, i ubrzo izrazili želju da u svoja srca prime Gospoda Isusa. Ovaj bračni par počeo je da dolazi u Adventističku crkvu na misionarska predavanja, i nakon ove misionarske serije oboje su se krstili.

Odri i Don

Jedan stariji bračni par je menjajući televizijske kanale naišao na kanal „Nada“. Bili su zadivljeni koliko se Biblija često koristi u tim emisijama. Pošto su odlučili da slede učenja Biblije, pojavili su se u crkvi na početku serije duhovnih predavanja. U njihovoj lokalnoj crkvi određeni biblijski principi bili su vidno zanemareni.

Odlučili su da dolaze u Hrišćansku adventističku crkvu nakon poziva upućenog na televizijskom kanalu.

Tokom serije evanđeoskih sastanaka, odlučili su da postanu vernici crkve. Kao ohrabrenje, stigla im je informacija od starije ćerke koja je živela u Francuskoj da je počela da posećuje lokalnu Adventističku crkvu u svom gradu.

Don, koji ima 80 godina, aktivno ohrabruje ljude da gledaju emisije TV kanala „Nada“ tako što deli letke po bolnicama i domovima za negu starih lica.

Televizijski kanal „Nada“ postao je neraskidivi deo svedočenja ljudima na Novom Zelandu. On postavlja prekrasni temelj za biblijska učenja i Isusovu poruku ljubavi ovom svetu kome je potrebna nada.

Hvala vam što ste darovima Trinaeste subote 2016. godine pomogli da se osnuje TV kanal „Nada“ koji se može besplatno gledati u svakom domaćinstvu na Novom Zelandu.

Vaša darovanja ove Trinaeste subote biće upotrebljena za osnivanje radio i TV kanala „Nada“ u Papua Novoj Gvineji. 🌐

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Pogledajte na Jutjubu kratki video-klip Kliftona Glazgova: bit.ly/CliftonGlasgow ili (sa prevodom) na subotnaskola.org/vesti.
- Preuzmite misionarske postove i važne činjenice iz Južne pacifičke divizije: bit.ly/spd-2022.
- Misionarska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2 govori o jačanju misije Adventističke crkve u velikim gradovima širom prozora 10/40, kao i jačanju duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Opljačkan i blagosloveni

Ričard

Jedan stariji gospodin koji je nedavno počeo da dolazi u Hrišćansku adventističku crkvu bio je opljačkan.

Ovaj događaj ne samo da je delovao na jačanje njegove vere, već je to postala i prilika da provalnicima svedoči o Isusu.

Ova priča je počela jedne večeri kada su tri tinejdžera provalila u Ričardovu kuću u Vangareju, najsevernijem gradu na Novom Zelandu.

Ričard je uveliko spavao, kada je jedan od razbojnika ušao u kuću kroz prozor njegove spavaće sobe, prošao pored njegovog kreveta prema ulaznim vratima kuće, da bi ih otvorio za drugu dvojicu provalnika.

Ričard se obično noću nekoliko puta budio i na najmanji zvuk. Međutim, ove noći, spavao je dubokim snom dok su trojica lopova preturala po njegovoj kući.

U jednom trenutku, probudio se da bi otišao u kupatilo. Mladići nisu obraćali pažnju na njega dok je išao do kupatila i natrag u krevet. Ni on nije njih primetio.

Ponovo je tvrdo zaspao. Mladići su ušli u njegova kola u garaži, i odvezli ih uz škripu točkova.

Međutim, komšija je čuo buku, i potrčao do Ričardovih vrata od kuće da bi proverio o čemu se radi.

Tras, tras, tras! Lupao je komšija na vrata Nije bilo odgovora.

Tras, tras, tras! Ponovo je lupao.

Konačno, Ričard se probudio i došao da otvori vrata i vidi šta se to događa.

„Da li znate da su vam kola ukradena?“, pitao je komšija.

Umesto da bude uznemiren, Ričard je osetio olakšanje kada je video praznu garažu. Bilo mu je drago što ga je Gospod zaštitio i što nije povređen.

Dvadeset minuta kasnije, policija je došla.

Pronašli su Ričardova kola sa ključevima za volanom, i onda su uz pomoć pasa, treniranih da po mirisu otkriju lopove, došli do jedne kuće dva kilometra dalje.

Policija mu je predala ukradene stvari: tablet, električni brijač i novčanik.

Međutim, priča se nije tu završila.

Ričard se tri puta sastao sa mladim provalnicima, što je bio deo njihove kazne kao maloletnika.

Začudio se kada je saznao njihovu porodičnu situaciju, jer se nijedan roditelj nije pojavio na saslušanju u policijskoj stanici. Mladići su živeli sa babom, dedom i tetkom.

Ričardovo srce je bilo dirnuto kada su se sva trojica izvinila bez ijedne trunke arogancije.

„Ovo je vaše prvo kriminalno delo. Ne sviđa mi se to što ste uradili, ali nemam ništa protiv vas. Opraštam vam, i nadam se da ćete naučiti nešto iz ovog događaja. Ne tražim nikakvu odštetu“, rekao je stari čovek.

Međutim, momci su pokušali da isprave svoje zlodelo. Jedan od njih je čistio i šišao travnjak oko Ričardove kuće. Takođe je ispekao kolač i odneo ga Ričardu.

Narednog dana, policijski službenik je posetio Ričarda i predao mu koverat u kome se nalazilo 360 dolara.

„Ne želim nikakvu odštetu“, rekao je policajcu.

Međutim, policajac mu je objasnio da je to novac *koha* koji je deda ove trojice momaka namenio Ričardu kao dar prema običaju novozelandskih Maora kada nekoga povrede ili oštete.

Ričard je napisao veoma dugačko pismo zahvalnosti, u kome je istakao dedino plemenito ponašanje i dobar životni uzor mladima.

Posle tri sastanka sa Ričardom, njihovo zlodelo bilo je izbrisano iz policijske evidencije.

Ričard koji posećuje Adventističku crkvu Tikipunga smatra da je ovaj događaj obnovio njegovu veru.

On kaže da je to što nije čuo niti primečio provalnike bilo pravo čudo.

„Obično se budim na svaki šum“, kaže on.

„Smatram da je Bog tada bio prisutan, i da je u svojoj velikoj ljubavi i milosti učinio da ništa ne čujem niti vidim, jer bih se u suprotnom prestrašio i verovatno umro od srca s obzirom da sam pre dve godine doživeo infarkt.“

Takođe je rekao da je blagosloven što je mogao da razgovara sa mladićima i da ih ohrabri.

„Celu ovu situaciju Bog je vodio od početka do kraja. Moja vera je od tada ojačala, kao i hrišćanski hod sa Bogom.“

Hvala vam za darove Trinaeste subote ovog tromesečja koji će biti upotrebljeni za dečake i devojčice širom Novog Zelanda i Južne pacifičke divizije da saznaju o Isusu putem serije animiranih filmova koji su bazirani na knjigama Elen Vajt (*Put Hristu, Čeznja vekova, Velika borba*). 🌐

U vezi sa pričom

- Ričard je mogao da svedoči mladićima i njihovoj rodbini i pored negativnog iskustva. Stavite izazov pred svoje čitaoce da se mole Bogu da nađu način da svedoče svojim bližnjima, pa i kroz negativna iskustva.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionске postove i važne činjenice iz Južne pacifičke divizije: bit.ly/spd-2022.
- Ova misionска priča je bila objavljena i u glasniku Južne pacifičke divizije *Adventistički zapisi*.
- Misionска priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore nego sve članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Molitve, začinsko bilje i pandemija

AUSTRALIJA / 29. OKTOBAR

Ejmi

Ejmi se suočila sa mogućnošću da oстане bez kuće u vreme kada je Melburn bio zatvoren usled pandemije Kovid 19, koja je uticala da firma, u kojoj je njen suprug radio, drastično smanji svoje radno vreme, a samim tim i njegovu zaradu.

Međutim, verovala je da će Bog sve to izvesti na dobro. Njen suprug Džonatan i ona su se neko vreme pre toga krstili u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi. Molila se za posao kojim bi mogla da doprinese njihovom porodičnom kućnom budžetu.

Nekoliko izazova je stajalo pred njom. Ejmi nije znala da vozi, a dobiti posao bilo je veoma teško. Kada je otišla na prvi razgovor za posao, povelala je prijateljicu sa sobom, a poslodavac je na kraju ponudio posao njenoj prijateljici.

„Nemoj da se brineš!“, ohrabrivao ju je Džonatan. „Ako sada nisi dobila posao, nije bila Božja volja da dobiješ taj posao, i nije bio za tebe.“

Ejmi je nastavila da se moli. Dok se tako molila, došlo joj je na um kako joj gajenje začinskog bilja u bašti pruža pravo zadovoljstvo. Slikala se pored saksija sa biljkama i postavila slike na Fejsbuk, gde je pronašla grupu zaljubljenika u gajenje začinskog bilja.

Jednog dana, bila je pokrenuta video-snimkom koga je jedan čovek objavio u toj grupi na Fejsbuku.

Odlučila je da mu pošalje svoj video-klip i komentar: „Volela bih kada bih mogla da radim sa vama jer mi se zaista sviđa kako radite. Veoma volim da gajim začinsko bilje.“ Nakon nekog vremena, dobila je poruku od tog čoveka. „Gde živite?“, pitao je.

Kada mu je odgovorila, dobila je njegov broj telefona. On je bio direktor rasadnika koji se bavi gajenjem začinskog bilja. Sa nestrpljenjem je nazvala broj.

„Da li biste danas u 16:30 došli kod nas na razgovor?“, upitao je direktor.

Ejmi je radosno potvrdno odgovorila, shvatajući da se taj rasadnik bilja nalazi u delu grada do kojeg je mogla doći peške. Nije joj bio potreban prevoz.

Želela je da bude Božja volja.

„Gospode, ako ovaj posao nije za mene, učini nešto da to sprečiš“, molila se.

Ne želeći da zakasni, poslala je mnogo ranije. Došla je do rasadnika za samo pola sata, mnogo pre zakazanog vremena. Dok je čekala, pokušala je da se sakrije u ukrasnom žbunju na ulazu, ne želeći da je neko vidi.

Međutim, direktor ju je video i upitao: „Da li ste vi Ejmi?“

Kada je klimnula glavom, pozvao ju je da uđe, i dok su se kretali prema njegovoj kancelariji, opisivao je posao kojim se bave.

Zatim joj je predstavio sve zaposlene i pokazao začinsko bilje koje gaje.

Uvidevši njen entuzijazam, istog trenutka ponudio joj je posao sa punim radnim vremenom.

Ejmi je bila zadivljena kako je Bog iskoristio njen komentar ispod slike na Fejsbuku i dao joj posao na pola sata hoda od njene kuće za vreme pandemije.

Njena porodica je sada mogla da nastavi da živi u svojoj kući.

Ejmi je ubrzo upoznala sve oblasti posla kako bi mogla da pomaže gde god je to bilo potrebno. Uživala je u raznolikosti svog rada. Takođe ju je zanimalo čime i kada se bilje prehranjuje, jer je želela da ima dobar uzgoj bilja i kod svoje kuće.

Uz dozvolu direktora, nosila je pelcere kući da bi otpočela svoje zasade. Vreme je brzo prolazilo.

Bog je zaista odgovorio na njene molitve, ili barem je tako mislila.

Kada se navršilo mesec dana i kada je trebalo da primi platu, bila je zbunjena. Dok su svi zaposleni dobili novac, ona nije dobila ništa. Kada je pitala direktora o čemu se radi, rečeno joj je da je dobila platu u pelcerima koje je nosila kući.

Ejmi nije mogla da poveruje. Nosila je pelcere kući, ali uz dozvolu direktora. Niko joj nije rekao da mora da bira između pelcera biljaka i plate.

Suprug Džonatan joj je rekao da Bog sve to vodi.

„Ne brini se, moli se.“ Tokom celog vikenda su se oboje molili.

U ponedeljak ujutro, Ejmi je bila pozitivno iznenađena kada je došla na posao. Prišao joj je direktor u pratnji svoje supruge koja je držala tortu i uz iskreno izvinjenje

rekla da je došlo do nesporazuma i da će dobiti punu platu.

Olakšanje i radost su ispunili Ejmino srce. Još jednom je Bog odgovorio na njene molitve.

Njena porodica je mogla da ostane u svom domu. 🌍

Hvala vam što planirate da priložite veliku sredstva Trinaeste subote koja će pomoći da se istina o Isusu objavljuje širom Australije i Južne pacifičke divizije.

U vezi sa pričom

- Zamolite neku devojkicu da iznese ovu priču kao svoje iskustvo.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionijske postove i važne činjenice iz Južne pacifičke divizije: bit.ly/spd-2022.
- Misionijska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Misionijske informacije

- Prvi misionari koji su došli u Australiju bili su Stiven Haskel, Džon Korlis sa porodicom, Mendel Izrael sa porodicom, vlasnik štamparije Henri Skot i Vilijam Arnold. Prva Adventistička crkva u Australiji osnovana je 1886. godine u Nord Ficroju, predgrađu Melburna, sa 28 članova.

Glad za Isusom (Iz kome ka Hristu)

AUSTRALIJA / 5. NOVEMBAR

Petar

Kada je Petar imao 7 godina, udario ga je auto dok je prelazio ulicu na pešačkom prelazu nadomak škole. Pešačio je prema svojoj kući u Brizbejnu u Australiji.

Od siline udarca bio je odbačen nekoliko metara. Proveo je u komi 6 meseci.

Dok je Petar ležao u komi, njegova baka se uplašila za njegovo spasenje, pa je organizovala da bude kršten.

Sledeći svoju religioznu tradiciju, sveštenik je poprskao vodicom dečaka u komi.

Kada je Petar povratio svest, bilo je jasno da je nesreća uticala i na njegov um. Morao je ponovo da uči osnovne stvari kao što su da jede i obavlja fiziološke potrebe. Mučio se takođe sa čitanjem i razumevanjem onog što su ljudi govorili.

I pored izazova sa kojima se suočavao, istrajavao je u ovladavanju i sticanju novih iskustava u narednih osam godina.

Tokom tog vremena, baka ga je ponekad dovodila u crkvu.

On je voleo da odlazi u crkvu. U sebi je prepoznao glad za Bogom i čeznuo je da je utoli.

Kada je imao 16 godina, pitao je svoju majku da li može redovnije da odlazi u crkvu, a ne samo ponekad nedeljom sa bakom.

Majka se složila i Petar je počeo češće da odlazi u crkvu tokom sedmice.

U toku narednih deset godina, posećivao je mnoga bogoslužjenja i mnogobrojne crkve. Oženio se i dobio dve ćerke. Radio je kao stolar kada je od jedne svoje mušterije saznao za Adventističku crkvu.

Vreme je prolazilo, a on se preselio u kuću koja se nalazila u ulici gde je bila Hrišćanska adventistička crkva. Prolazeći ulicom svaki dan razmišljao je kako izgleda bogoslužjenje u toj crkvi.

Jednog subotnog jutra video je mnoštvo automobila parkiranih ispred crkve. Odlučio je da uđe da vidi šta se događa.

Vernici crkve su toplom dobrodošlicom primili Petra. Pozvali su ga na proučavanje pouke u subotnoškolskom razredu. Upoznao je nove ljude. Nakon bogoslužnja, neko je čak ponudio da ga odveze do kuće.

Petar je došao u crkvu i sledeće subote, i one naredne.

„Upoznao sam ljude koji su tako brižni i ljubazni. To je ono što me je privuklo da i dalje nastavim da dolazim na bogoslužnja.“

Počeo je da proučava Bibliju sa pastorom crkve. Dok je čitao, osećao je da je njegova duhovna glad za pravdom bila zadovoljena. Po prvi put je potpunije upoznao Isusa i osetio mir u srcu.

Odlučio je da preda svoje srce Isusu biblijskim krštenjem, uronjavanjem u vodu. Tokom svog prvog krštenja, bio je u komi, nesvestan onog šta se događalo. Sada je želeo da se krsti na osnovu svoje odluke.

Jednog subotnog jutra, vernici Adventističke crkve su spontanom klicanjem i aplauzom pozdravili svog novog brata kada je izašao iz kršteničkog bazena. Njegova duhovna potraga za Bogom je doživela jedan prelep kraj, a u isto vreme i prekrasan početak novog puta.

Isus poručuje onima koji teže za pravdom: „Blago gladnima i žednima pravde, jer će se nasititi.“ (Matej 5,6) 🌐

Hvala vam što planirate da izdvojite veliku sredstva Trinaeste subote koja će biti upotrebljena da se radosna vest ljubavi i spasenja koju je Petar saznao proširi širom Južne pacifičke divizije.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Južne pacifičke divizije: bit.ly/spd-2022.
- Ova misionska priča se zasniva na iskustvu objavljenom u službenom glasniku Južne pacifičke divizije.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte na: IWillGo2020.org.

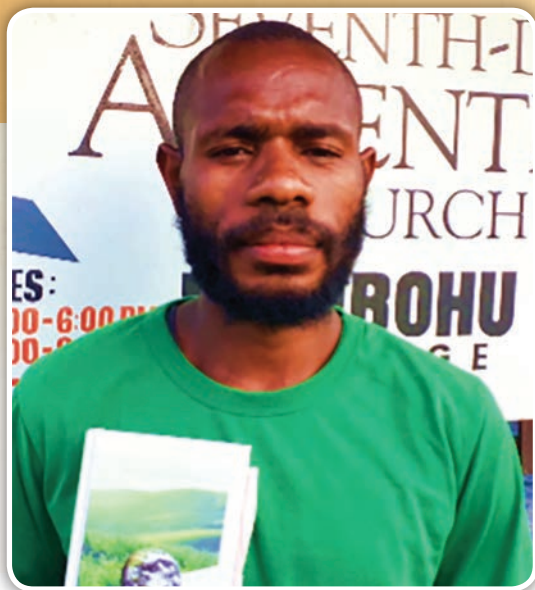
Važne činjenice

- Australija je i najveće ostrvo i najmanji kontinent na svetu u isto vreme. Veliki deo njene teritorije nalazi se pod pustinjom poznatom po nazivu Outback (Zabačeno mesto). Ime Australija potiče od latinskog imena *Australis* što znači *južno*.
- Ljudi koji su nastanjivali ove prostore su Aboridžini.
- Godine 1851, otkriveno je zlato u Australiji, što je dovelo do „Zlatne groznice“ slične onoj u Kaliforniji 1849. godine. Iskopavanje zlata je dovelo hiljade imigranata u ovu zemlju. Godine 1859, osnovano je 6 odvojenih kolonija, koje su se ubrzo udružile i osnovale australijsku federaciju.
- Jedno od najpoznatijih turističkih mesta je stena Uluru. To je sveta aboridžinska stena koja se uzdiže na visinu od 335 metara. Naziva se još „Crveni centar“ i predstavlja jednu od najvećih stena na svetu.

Solomon, onaj koji menja svet

PAPUA NOVA GVINEJA / 12. NOVEMBAR

Solomon

Solomon je smatrao da dobro poznaje Bibliju. Često je slušao propovednika dok je čitao stihove iz Svetog pisma u svojoj seoskoj crkvi u Papua Novoj Gvineji.

Verovao je u Boga koji je na nebesima, onako kako je opisan u Bibliji, ali je nije sam proučavao.

Jednog dana, jedan adventistički misionar se pojavio u Solomonovom planinskom selu, i predstavio okupljenim seljanima, među kojima je bio i Solomon, knjigu pod nazivom *Biblija menja svet*.

„Došao sam u vaše selo da širim Reč Božju“, rekao je.

Solomon je bio srećan što može da ima svoju Bibliju, a naziv knjige *Biblija menja svet* ga je zaista privlačio. Razmišljao je o tome šta to znači menjati svet.

Misionar je primetio Solomonovo zanimanje za duhovne teme i pozvao ga na zajedničko proučavanje Biblije u okviru male grupe. Proučavanja su trajala između 15 i 20 minuta.

Na prvom proučavanju, misionar je pozvao okupljene da u svojim Biblijama otvore prvo poglavlje Jevanđelja po Marku. Pre nego što je počeo sa čitanjem, pomolio se kratko Bogu.

Nakon molitve, zamolio je Solomona da pročita tekst. Solomon je čitao o Jovanu Krstitelju, koji je bio odenut odećom od kamilje dlake i koji je krstio Isusa u reci Jordan.

Kada je završio čitanje teksta, misionar je zamolio još jednog mladića među okupljenima da ponovo pročita celo poglavlje. Nakon toga, pitao je da li neko od prisutnih može da prepriča događaje iz pročitano biblijskog odlomka. Zatim je otpočela diskusija.

Postavio je pitanje: „Da li ste čuli nešto novo, što dosad niste?“

Nakon diskusije o onome što je bilo novo, misionar je pitao da li ih je nešto u tekstu iznenadilo, i da li postoji nešto što nisu razumeli. Tada je postavio pitanje: „Da li postoji nešto u ovom izveštaju što se može primeniti u vašem životu?“

Neko je odgovorio da je veoma važno učiniti zavet krštenjem, jer u ovom izveštaju Isus se krstio.

Nakon živog biblijskog proučavanja, misionar je upitao: „Šta biste iz ovog teksta nekome preneli ove sedmice?“ Zatim se pomolio: „Dragi Bože, hvala Ti što nam daješ svoju reč. Pomozi nam da je možemo slediti i primeniti u svom životu.“

Solomonu se svidelo ovakvo proučavanje Biblije. Činilo mu se da je stekao novu spoznaju o Isusu.

Tokom godine, dok je redovno dolazio na biblijska proučavanja, ljubav prema Isusu koju je Solomon osećao rasla je u njegovom srcu.

Svako proučavanje je imalo isti koncept. Sastanak bi otpočeo molitvom, zatim bi dve osobe pročitale tekst iz Biblije, treća osoba bi prepričala o čemu je bilo reč. Zatim bi misionar postavio pitanje da li nešto od onoga što je pročitano može da se primeni u njihovom životu. Sastanak bi se završio izazovom da svedoče svojim bližnjima tokom sedmice o onome o čemu su razgovarali. Na kraju bi se neko pomolio.

Solomon je saznao da je misionar koristio biblijski studijski program koji je razvila Južna pacifička divizija pod imenom „Upoznajte Bibliju čitajući je“.

On je takođe saznao da ova divizija Hrišćanske adventističke crkve ima plan da podeli 200.000 Biblija mladim ljudima, a shvatio je i značenje naziva *Biblija menja svet*.

Sznao je da je osoba koja menja svet ona koja sledi Isusove principe i koja želi da živi po Božjoj volji, svedočeći drugim ljudima o Njegovoj velikoj ljubavi i milosti.

Nakon godinu dana proučavanja Biblije, Solomon je odlučio da se pridruži onima koji žele da menjaju svet, sledeći Isusov primer. Nedugo zatim se krstio, po primeru iz Jevanđelja po Marku prvo poglavlje.

Danas Solomon vodi grupu mladih ljudi u izgradnji nove Adventističke crkve u svom selu. On je takođe misionar koji koristi materijale programa *Biblija menja svet*, i svojim životom svedoči rodbini i prijateljima.

„Sada kada sam adventista, moja velika želja je da se članovi moje porodice pridruže Božjoj crkvi.“ 🌍

Hvala vam što planirate da izdvojite sredstva za misiju koja će pomoći širenju jevanđelja u Papua Novoj Gvineji, i širom Južne pacifičke divizije.

U vezi sa pričom

- Projekat „Biblija menja svet“ otpočeo je na inicijativu Južne pacifičke divizije, odeljenja za službu mladih. To odeljenje vodi dr Nik Kros. Njegova želja je da omogući da 200.000 mladih ljudi u ovoj diviziji, uzrasta od 15 do 23 godine, dobije svoj primerak Biblije. Troškovi ovog projekta iznose 736.500 USD. Do današnjeg dana, podeljeno je više od 225.700 Biblija širom divizije, koja obuhvata Papua Novu Gvineju, Solomonska ostrva, Samou, Fidži, i druge ostrvske države. Više informacija o ovom projektu možete naći: bit.ly/worldchangersbible.
- Više informacija o projektu „Upoznajte Bibliju čitajući je“, može naći na: bit.ly/discoverybiblereading.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionarske postove i važne činjenice iz Južne pacifičke divizije: bit.ly/spd-2022.
- Ova misionarska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Cilj br. 6: „Omogućiti veći pristup i učešće dece, tinejdžera i mladih u programima i projektima Hrišćanske adventističke crkve.“ Cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima i odraslima da postave Boga na prvo mesto u svom životu i daju primer biblijskog pogleda na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Nema više straha

Džek

Upoznajte Džeka. On je pripadnik Baimankanem plemena u Papua Novoj Gvineji.

Njegova prva sećanja vezana su za strah u kome je njegovo pleme živelo u provinciji Dživaka.

Sada je sve u redu u provinciji. Ona se nalazi u centralnom delu ove ostrvske države, i predstavlja prekrasno mesto za život.

Nalazi se u veoma plodnoj dolini kroz koju protiče reka koja ljudima zadovoljava sve potrebe. U ovom plodnom predelu, sa mnoštvom zasada, gaje se pretežno kafa i čaj.

Međutim, život je bio posebno težak za pripadnike Džekovog plemena. Njihov život bio je rastrgan naizgled beskrajnim ciklusom mržnje, nasilja, rasprava oko vlasništva nad zemljom i drugim unutrašnjim sukobima.

Usled ovih sukoba, ljudi iz njegovog plemena nisu dobijali osnovne usluge od strane državne vlasti. Nije bilo organizovane zdravstvene nege, lekara, medicinskih sestara. Deca iz ovog plemena nisu išla u školu. Nije bilo policije koja bi uspostavljala red i mir. Putevi nisu bili održavani, a ljudi su bili prepušteni sebi i očajanju.

Život u takvim okolnostima postala je normalna svakodnevica za Džeka i njegov narod. Dugo su živeli pod senkom nasilja i straha.

Međutim, potpuno uključivanje vernika Hrišćanske adventističke crkve doprlo je do ove oblasti. Potpuno uključivanje vernika je inicijativa svetske Adventističke crkve, koja ohrabruje svakog člana lokalne crkvene zajednice da dovede nekoga Isusu.

Vernici crkve su došli u ovu oblast i organizovali biblijska proučavanja. Ova proučavanja su pripremila put za evanđeoske sastanke. Dok su Džek i njegovi saplemenici čitali Bibliju, strah i nasilje je stavljano u stranu, a ljudi su predavali svoja srca Isusu putem krštenja.

Adventistička crkva je organizovala posebnu službu pomirenja i ujedinjenja zaraćenih klanova.

Džek je bio iznenađen videvši rezultate. On kaže: „Zahvalan sam lokalnoj Adventističkoj crkvi što je uspešno sprovela program i organizovala održavanje evanđeoskih sastanaka, krštenja, raznovrsne službe pomirenja koja je pokrenula srca mnogih, posebno majki i sestara koje su u suzama radosnicama stajale pored svoje braće, brač-

nih drugova i sinova. Ova služba pomirenja biće zapamćena u istoriji mog naroda.“

Džek je pozvao svoje bližnje da poput apostola Pavla ostave prošlost po strani i krenu napred sa nadom. On kaže: „Voleo bih da uputim poziv svom narodu: Hajde da svi prigrlimo ovu promenu i zajedno izgradimo mir i normalan život u našoj sredini. Poput apostola Pavla smatram da sam najveći grešnik, ali da je Bog velik kada je uspeo da promeni moje srce. Sada se radujem putu na koji me On šalje, jer znam da je to put koji vodi ka ljubavi, miru i radosti.“

Džek bi zajedno sa apostolom Pavlom, mogao da kaže: „I zahvaljujem Hristu Isusu, Gospodu našem, koji mi daje moć, što me za vernog primi i postavi me u službu, koji sam pre bio hulnik i gonitelj i siledžija; ali bih pomilovan, jer ne znajući učinih, u neverstvu. Ali se još većma umnoži blagodat Gospoda našeg Isusa Hrista s verom i ljubavi u Hristu Isusu. Istinita je reč i svakog primanja dostojna da Hristos Isus dođe na svet da spase grešnike, od kojih sam prvi ja. Ali toga radi ja bih pomilovan da na meni prvom pokaže sve trpljenje Isus Hristos za ugled onima koji Mu hoće verovati za život večni. A Caru večnom, Neraspadljivom, koji se ne vidi, jedinom premudrom Bogu čast i slava va vek veka. Amin.“ (1. Timotiju 1,12-17)

Vaša darovanja Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljena za osnivanje televizijskog i radio kanala „Nada“ u Papua Novoj Gvineji. To će omogućiti ljudima širom ove države da saznaju o Isusovoj službi pomirenja, nade i mira. 🌐

Hvala vam što planirate da priložite veliku sredstva.

U vezi sa pričom

- Zamolite neku mušku osobu da iznese ovu priču kao svoje lično iskustvo.
- Uključivanje svih vernika donosi mir i nadu Džeku i njegovom narodu. Postavite izazov pred svoje čitaoce, na koji način možete učestvovati u ovom programu Adventističke crkve koji donosi nadu i mir. Više informacija o ovom programu možete naći: tmi.adventist.org.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Južne pacifičke divizije: bit.ly/spd-2022.
- Ova misionska priča je bazirana na iskustvu iznetom u službenom glasniku Južne pacifičke divizije.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2 govori o misionskih aktivnosti u velikim gradovima, kao i među nehrišćanskim religijama. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

- Godine 1907, Septimus i Edit Kar, učitelji u školi Buresali na Fidžiju, otpočeli su misionski rad u Papua Novoj Gvineji. Oni su sa svojim učenicom Benisimanijem Tavodi krenuli na put i 1908. godine uplovili u Port Morezbi. Septimus je zatim otputovao u Sogeri Plato, severoistočno od Port Morezbija, gde je klima bila hladnija a zemlja plodnija. Kupio je 60 hektara zemlje od lokalnih seoskih vlasti, otpočevši izgradnju crkve koju je dovršio 1909. godine. Ova crkva pod imenom *Bisiatabu* nalazi se na nadmorskoj visini od 1.000 metara.

Mormar se vraća kući

TUVALU / 26. NOVEMBAR

Beri

Tetka, vernica Adventističke crkve, vodila je Berija u crkvu svake subote na malom ostrvu usred Južnog Pacifika. Međutim, nedeljom bi ga njegovi roditelji vodili u drugu crkvu.

Beri je tako odrastao u ovoj ostrvskoj državi koja se sastoji od 9 manjih ostrva sa 11.000 stanovnika, između Australije i SAD-a (Havaji).

Običaj u Tuvalu je da deca budu odgajana od strane najmlađe majčine sestre. Tako da je Beri rastao sa tetkom Penom.

Pena je mnogo volela Berija, ophodeći se prema njemu kao prema svom sinu. Vodila ga je svake subote u Adventističku crkvu „Niutao“, jedinu Adventističku crkvu na njihovom ostrvu Niutao.

Berijeva majka nije imala ništa protiv da njen sin odlazi u Adventističku crkvu. Poput svoje sestre, bila je krštena vernica

te crkve, ali njen suprug je pripadao drugoj hrišćanskoj denominaciji. Tako su Berija vodili u crkvu subotom i nedeljom.

Kada je došao u tinejdžerske godine, odlučio je da se upiše u pomorsku školu, da postane mornar. Kako je Tuvalu sa svih strana okružen okeanom, mnogi ostrvljani rade poslove vezane za okean. Nakon škole, Beri se zaposlio kao mornar i pomagao svojoj porodici šaljući im deo svoje zarade. Nakon svog venčanja, nastavio je da radi kao mornar, šaljući novac svojoj supruzi i deci.

Kako je bio vaspitavan da ide u dve različite crkve, Beri nije bio siguran u šta veruje. Njegova supruga Taufua pripadala je istoj crkvi kao i njegov otac. Njegov život i rad kao mornara odvojio ga je od odlazaka u obe crkve, i polako su nastali problemi.

Počeo je da konzumira alkohol i duvan. U vidno alkoholisanom stanju je triput doživeo nesreće na motoru, dok je bio na odsustvovanjima kod kuće.

Svaki put bi sav krvav i u nesvesti bio dovožen u jedinu bolnicu u ovoj državi.

Beri nije mnogo vremena provodio sa svojom suprugom i njihovo četvero dece. Njegova supruga je radila kao službenica vlade. Kod kuće se porodica retko okupljala, zanemarujući zajedničko vreme i molitvu.

Iznenadna bolest je uticala na ovu porodicu.

Najstarija ćerka Liena dobila je zauške. Morala je da bude hitno prebačena na lečenje u bolnicu na Fidžiju.

Beri i Taufua su zajedno sa svojom ćerkom otišli na Fidži, ostrvsku državu na 2,5 sata leta avionom od Tuvalua.

Beri je u bolnici po prvi put u svom životu počeo ozbiljno da razmišlja o Bogu. Setio se kako ga je tetka vodila u Adventističku crkvu kao dečaka. Počeo je da se moli.

Liena se ubrzo oporavila.

Vrativši se u Tuvalu, odlučio je da napusti svoj posao, da se odvoji od štetnog uticaja rđavih navika, i da otpočne novi život sa Bogom.

Počeo je da proučava Bibliju sa svojom suprugom i ćerkom Lienom u Adventističkoj crkvi svake subote. Odlazeći redovno u crkvu i proučavajući Bibliju, zainteresovao se za misionske aktivnosti.

Tokom 2021. godine, njegova supruga, najstarija ćerka i on predali su svoje živote Isusu, krstivši se uronjavanjem u vodu.

Danas je njihov dom ispunjen radošću. Taufua i Beri su pronašli radost u molitvi, u zajedništvu sa Bogom i misionskim aktivnostima koje crkva organizuje.

Hvala vam što svojim darovanjima Trinaeste subote pomažete snimanje i produkciju dečijeg serijskog programa koji se bazira na knjigama Elen Vajt.

Ovaj serijal namenjen je deci u Tuvaluu i širom Južne pacifičke divizije, i biće emitovan na TV kanalu „Nada“ i Internetu. 🌐

Hvala vam što planirate da izdvojite veliku sredstva za dar Trinaeste subote.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Južne pacifičke divizije: bit.ly/spd-2022.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o oživljavanju koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore već svakog vernika crkve, mladog i starog, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org).

„Evo mene, pošalji mene!“

SAMOA / 3. DECEMBAR

Asiata

Asiata, otac troje odrasle dece, i deda troje unuka, nije znao za značenje skraćenice ADRA kada je došao u kancelariju na razgovor za posao u Apiji, glavnom gradu južnopacifičke ostrvske države Samoa.

Međutim, ono što je dobro znao, bilo je to da je bio bez posla, da mu je očajnički bio potreban novac za održavanje porodice.

Tokom razgovora, direktorka ADRA-e je objasnila značenje imena i dodala da ADRA želi da zaposli nekoga ko bi lokalnoj zajednici pomagao u pripremi za ciklone i druge prirodne katastrofe.

Asiata je voleo da pomaže svojoj porodici i bližnjima da se blagovremeno pripreme za ciklone. Jaki udari vetra su pogađali Samou svakih nekoliko godina, uništavajući ljudima kuće, puteve, električnu mrežu, ugrožavajući živote.

Iako se tek nedavno vratio iz Australije, gde je proveo neko vreme, imao je duboke korene u lokalnoj zajednici.

Njegova porodica je osnovala seosku crkvu, a on je bio član crkvenog odbora svoje denominacije.

Asiata je dobio posao u ADRA-i.

Kada je bio pozvan da počne sa radom, našao se u nedoumici. Direktorka ADRA-e je želela da on počne da radi istog dana kada je imao završni ispit koji bi mu omogućio da propoveda u svojoj crkvi. Zaista je želeo da radi, bio mu je potreban novac, ali je takođe želeo da položi ispit, jer je voleo Boga.

Objasnio je svoj problem direktorki ADRA-e.

Ona je odgovorila da je sve u redu, i da može da počne sa poslom narednog ponedeljka.

Asiata je osetio veliko olakšanje. Cenio je njeno poštovanje njegove vere. Položio je ispit za pastora laika i otpočeo svoj novi posao.

Nekoliko meseci je proteklo, a on je saznao da će Hrišćanska adventistička crkva organizovati posebne sastanke u Samoi. Misionar evanđelista će doputovati iz Australije i držati seriju predavanja u glavnom kongresnom centru na ostrvu.

Ova predavanja će biti uživo prenošena, i moći će da se prate iz adventističkih crkava širom Samoe. Asiata je dobio poziv da prisustvuje glavnom događaju u kongresnom centru.

Pozvao je na predavanja svoju suprugu, dvoje odrasle dece, snaju i druge ljude iz svog rodnog sela. Sedeli su u prvom redu ispred podijuma svih četrnaest večeri ovih misionskih predavanja.

Kada je predavač pozvao prisutne ljude da ustanu ako žele da se krste, Asiata je zajedno sa članovima svoje porodice i rodbinom ustao, pokazujući da je spreman da primi Gospoda Isusa u svoje srce i učini zavet s Njim krštenjem, uronjavanjem u vodu.

Krstili su se poslednje subote evanđeoskih predavanja.

Tri godine su protekle, i 2020. godine, nova dvonedeljna evanđeoska serija je bila organizovana. Govornik je bio predsednik Adventističke crkve u Samoi. Pred svako predavanje bilo je organizovano kratko izlaganje o zdravlju. Te zdravstvene prezentacije držao je lično Asiata. Govorio je o tome kako zdrav način života može da spreči pojavu dijabetesa, rasprostranjenu bolest koja mnoge žitelje Samoe dovodi do amputacije delova tela.

Asiata je pozvao sve svoje susede na predavanja. Svakog dana nakon posla, svih četrnaest večeri trajanja programa, dolazio bi svojim kamionetom i prevezio susede do kongresne sale. Nakon ove serije predavanja šestoro među njima se krstilo.

Godine 2021, Adventistička crkva je organizovala i treću seriju predavanja. Asiata je ponovo susedima uputio poziv. Nakon serije, dvoje ljudi je bilo kršteno.

Ne postoji srećniji čovek na planeti od njega, smatra on. „Bog me je vodio i otvorio vrata da preko ADRA-e duhovno uzrastem.“

Asiata posebno voli sledeći biblijski stih: „Potom čuh glas Gospodnji gde reče: Koga ću poslati? I ko će nam ići? A ja rekoh: Evo mene, pošalji mene.“ (Isaija 6,8) 🌐

Hvala vam za darove Trinaeste subote koje ste priložili pre tri godine. Pomogli su programu „Spasimo 10.000 prstiju“ koji radi na prevenciji amputacije prstiju i drugih delova tela usled dijabetesa u Samoi i drugim državama Južne pacifičke divizije.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Južne pacifičke divizije: bit.ly/spd-2022.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o oživljavanju koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života, koji uključuje ne samo pastore već svakog vernika crkve, mladog i starog, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Projekat „Spasimo 10.000 prstiju“ ilustruje cilj misije br. 4: „Da ojačamo institucije Hrišćanske adventističke crkve u očuvanju slobode, celovitog zdravlja i nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg oblića u ljudima.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- U vodama koje okružuju Samou mogu se videti kitovi, delfini, morski prasići. Na kopnu se može videti 82 vrste ptica, među kojima je 7 vrsta ugroženo.

Bog osposobljava one koje poziva u službu

VANUATU / 10. DECEMBAR

Frank

Frank je rastao kao razmaženi dečak u južnopacifičkoj ostrvskoj državi Vanuatu. Jedino dete iz drugog braka svog oca, bio je veoma pažen i mažen od strane roditelja, kao Josif od strane Jakova u biblijskom izveštaju.

I kao u Josifovoj priči, ljubomorna braća iz očevog prvog braka zadavali su mu probleme.

Zbog stalnog prebacivanja i zadirivanja od strane polubrača, Frank nije bio mnogo srećan u svom domu. Svoju sreću je pronašao kao učenik lokalne adventističke akademije Aore.

Stekao je mnoštvo prijatelja i voleo je da ide u crkvu subotom.

Pri završetku osnovne škole, teško se razboleo i bio primljen u bolnicu. Njegovi roditelji bili su zabrinuti. Po izlasku iz bolnice odlučili su da ga zadrže kod kuće u strahu za njegovo zdravlje. To je bio kraj Frankovog sticanja obrazovanja. Nikada nije završio osnovnu školu.

Vremenom, počeo je da izlazi iz kuće i druži se sa ostalim dečacima iz sela. Nije

imao znanje ili neku veštinu koja bi mu pomogla da nađe posao. Kada je otac preminuo, njegova polubrača su nasledila imanje i Franka ostavila bez ičega.

Postao je izgubljeni seoski mladić bez smisla ili cilja u životu.

Jedan predmet koji je Franku posebno privlačio pažnju dok je pohađao akademiju Aore, bili su časovi stolarskog zanata. Sećajući se šta je naučio na nastavi, počeo je da izrađuje sitnije komade nameštaja, kao i da radi na građevini, da gradi kuće u svom selu.

Godine su prolazile, Frank se oženio i dobio decu.

Vremenom je prestao da pravi nameštaj, te se oslanjao na primanja svoje majke i tzbine.

Njegova supruga i on često su se svađali što nije imao posao i što nije vodio brigu o svojoj deci.

Izgledalo je kao da se nalazi u ćorsokaku.

U očaju, jedne večeri, Frank je pao na svoja kolena, tražeći od Boga pomoć.

„Gospode, molim Te, pomози mi, jer stvarno ne znam šta da činim.“

Kratko vreme nakon toga, jedan od polubrača, Ken, ponudio mu je stolarski posao na farmi u kojoj je proizvodio kokosove orahe i kakao. Frank se zahvaljivao Bogu za posao. Koristeći svoje stečene veštine, popravljao je stolariju na farmi.

Kasnije ga je jedna fabrika konzervisane hrane zaposlila kao radnika na održavanju. Njegova posvećenost poslu je privukla pažnju glavnog šefa.

Kada je fabrika bankrotirala, njegov šef osnovao je svoj posao i zaposlio Franka kao stolara, da izrađuje stolariju za komercijalne ustanove.

Postavši uspješan, Frank je zaboravio na Boga i svoju molitvu, koju je uputio kada je bio u očaju.

Jedne večeri, sanjao je svoju baku koja mu je rekla da će postati cenjeni poslovni čovek, da će imati svoju privatnu kompaniju, ali da bi se to ostvarilo, treba da bude veran Bogu.

Ovaj san je zadivio Franka, i on je odlučio da preda svoje srce Bogu. Počeo je da odlazi u crkvu svake subote.

U toku narednih nekoliko godina, njegov san je postao java. Frank je postao vlasnik uspešne građevinske i stolarske kompanije koja je zapošljavala mnogo radnika.

Setivši se svoje želje da bude veran Bogu, vratio se u svoje rodno selo, da se pomiri sa svojom polubračom i ostalim članovima porodice.

Kada je došao u selo, video je da su njegova polubraća izgradila malu Adventističku crkvu koristeći lokalne građevinske materijale. Maranatha ASI im je donirala građevinski materijal za izgradnju veće crkve, ali radovi su bili nedovršeni.

Frank je odlučio da izgradi mnogo veću crkvu. Osećao se veoma prijatno dok je radio na izgradnji Božjeg doma. Čeznuo je da učini više. Sa tom idejom, osmislio je službu koja će popravljati i završavati nedovršene crkve širom Vanuatua.

On danas svojim novčanim sredstvima finansira mnoge projekte obnove i izgradnje crkava. On je glavni starešina u svojoj seoskoj crkvi „Bora Bora“ na ostrvu Santo.

Frank smatra da je sa Bogom pronašao smisao i cilj u svom životu.

„Zahvalan sam Bogu što mi je pomogao da od nekvalifikovanog seoskog mladića postanem traženi i vešt stolar.“ 🌍

Hvala vam za darove Trinaeste subote koje ćete priložiti ovog tromesečja, koji će biti upotrebljeni za pomoć porodicama u Vanuatu i širom Južne pacifičke divizije, da putem animirane TV serije koja je bazirana na knjigama Elen Vajt, svedoče ljudima o Božjoj ljubavi i planu za njihove živote.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Južne pacifičke divizije: bit.ly/spd-2022.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o oživljavanju koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore već svakog vernika crkve, mladog i starog, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org).

Misionske informacije

- Godine 1911, Calvin i Harold Parker i medicinske sestre i njihove supruge Klara i Mirtl Ker bili su poslani od strane Australijske unije da kao pioniri osnuju misionsku bazu u Vanuatu. Godine 1912, oni su se iskricali u Port Vili, otpočevši svoju misiju.

Žena molitve

VANUATU / 17. DECEMBAR

Damatui

Damatui i Stelin su imali neobičan dogovor u vezi sa bogoslužnjem. Svake subote, Stelin bi išla u Adventističku crkvu sa njihova tri sina na ostrvo Efate, u južnopacifičkoj državi Vanuatu.

Svake nedelje, Damatui bi išao u svoju crkvu, u kojoj je bio starešina.

Ovaj bračni par nikada zajedno nije išao u crkvu. Kod kuće nikada nisu pričali o religiji. Bilo kakav razgovor o Bibliji doveo bi do rasprave.

Ovaj par je bio zadovoljan svojim dogovorom. Međutim, Stelin je u svom srcu gajila želju da joj se Damatui pridruži u Adventističkoj crkvi. Kad god bi crkva organizovala neko posebno bogoslužjenje, ona ga je pozivala da ide sa njom i decom.

Svakodnevno se iskreno molila Bogu da njenom suprugu nekako pokaže istinu o suboti koju je ona spoznala čitajući Bibliju.

Jednog dana je saznala da adventistička misija Vanuatu organizuje seminar za bračne parove, i pozvala je svog supruga.

Damatui je došao na seminar i iskoristio taj događaj da obnovi svoj bračni zavet pred Bogom.

Odnosi u njihovom braku su se poboljšali nakon seminara, i nada je ispunila Stelino srce.

Osećala je da je Bog korak po korak vodio njenog supruga.

Naredne godine, Vanuatu misija je organizovala seminar za braću i lokalni starešina crkve je pozvao Damatuija da prisustvuje ovom seminaru.

On je u početku bio neodlučan da li da prihvati poziv da prisustvuje seminaru koji traje nedelju dana na drugom ostrvu, a održava se u glavnoj hali Adventističke akademije Aore.

Starešina crkve je ponovo došao i Damatuiju predao avionsku kartu za let na drugo ostrvo. Damatui je bio iznenađen ovim velikodušnim darom.

Dok je učestvovao na seminaru na ostrvu Santo, njegova supruga je bila kod kuće sa decom, moleći se Bogu da takne srce njenog supruga.

Nakon određenog vremena, misija Vanuatu organizovala je evanđeosku seriju koja se prenosila preko televizijskog kanala „Nada“.

Ovaj tronedeljni misionski program mogao je da se prati u Stelinoj crkvi.

Damatui koji poseduje autobus bio je zamoljen da vozi ljude u crkvu na predavanja.

On je verno prevezio ljude svake večeri tokom prve dve sedmice, ali nije ostajao na crkvenom programu. Tokom poslednje sedmice, odlučio je da dođe i da sluša. Propovednik je uputio poziv za krštenje koje je taklo njegovo srce.

Te večeri odlučio je da se krsti.

U petak popodne, posetio je pastora svoje crkve i obavestio ga da želi da se pridruži Hrišćanskoj adventističkoj crkvi.

U subotu ujutro, Damatui se krstio sa desetinama drugih ljudi. Stelin je bila naj-srećnija osoba na krštenju. Njihovi sinovi su takođe bili radosni.

Crkvene vođe iz njegove pređašnje crkve nisu bile srećne zbog ove njegove odluke. Pokušale su da ga ubede da se vrati, ali on je odbio i kazao da je našao pravu Božju crkvu.

Danas je Damatui pomoćnik starešine u jedinjoj Adventističkoj crkvi u svom selu Erakor. Mala seoska crkva ubrzano raste, i razmišlja o neophodnom proširenju.

„Posmatrajući svoj život, shvatio sam da sam doneo jednu od najboljih odluka u svom životu, ne samo za sebe, već i za sve članove moje porodice.“ 🌍

Hvala vam za darove koje ćete priložiti Trinaeste subote ovog tromesečja, koji će biti upotrebljeni za pomoć porodicama u Vanuatu i širom Južne pacifičke divizije, da putem animirane TV serije koja je bazirana na knjigama Elen Vajt svedoče ljudima o Božjoj ljubavi i planu za njihove živote.

U vezi sa pričom

- Zamolite mušku osobu da iznese ovu priču kao svoje lično iskustvo.
- Slike možete preuzeti sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Južne pacifičke divizije: bit.ly/spd-2022.
- Damatui i druga braća i sestre su veoma zahvalni crkvi „Južni Kvinslend“ iz Australije koja je obezbedila celokupna sredstva za izgradnju nove crkvene zgrade, nakon što je ciklon Pam opustošio ovu ostrvsku državu 2015. godine.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o oživljavanju koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore već svakog vernika crkve, mladog i starog, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org)

Misionske informacije

- Prvi misionari pristigli u Vanuatu došli su u mesto Atčin 1913. godine. Oni su ubrzo morali da napuste ovo mesto, jer je na obližnjem ostrvu sedmoro hrišćanskih misionara ubijeno i pojedeno. Vlasti pod britanskom krunom su poslale jedan vojni garnizon, koji je u kasnijem sukobu sa domorocima kanibalima bio poražen, a zarobljeni i ranjeni engleski vojnici bili su pojedeni. Misionar Calvin Parker je posredovao među zaraćenim stranama.

U zarobljeništvu

Salote

Bol je presekao Salotino srce, kada su mediji objavili da je na Bliskom istoku 200 islamskih militantata zarobilo 45 Fidžijaca pripadnika plavih šlemova UN-a, držeći ih na nekoj nepoznatoj lokaciji u Siriji.

Salotin tridesetčetvorogodišnji sin je nedavno napustio svoj dom na Fidžiju, i otišao na Bliski istok kao pripadnik plavih šlemova UN-a.

Spisak sa imenima zarobljenih fidžijskih vojnika nije odmah objavljen, pa je Salote bila zabrinuta, da li je njen sin živ.

Na um joj je tada došao stih iz Biblije: „Jer ja znam misli koje mislim za vas, govori Gospod, misli dobre a ne zle, da vam dam posledak kakav čekate.“ (Jeremija 29,11)

Salote se molila za svog sina i pre nego što je bio raspoređen na Bliski istok. Bog je brinuo o njemu.

Narednog dana, dobila je telefonski poziv od svoje snaje, koja je u razgovoru potvrdila da je među zarobljenim fidžijskim vojnicima bio i njen suprug, tj. Salotin sin. On je bio komandir zarobljene čete.

Tešeći snaju, rekla je: „Bog je dozvolio da se ovo dogodi. Ti i ja to treba da prihvatimo, i da Mu se dalje molimo, da svih 45 vojnika bude oslobođeno.“

Njene reči su ohrabrile i ojačale njihovu veru. One su se pridružile grupi majki, žena i sestara zarobljenih vojnika, koje su se molile Bogu, postile, pozivajući se na Božja obećanja i Njegovu ljubav.

Pozivajući se na Božje obećanje zapisano u Bibliji: „Ko se Tebe drži, čuvaš ga jednako u miru, jer se u Tebe uzda. Uzđajte se u Gospoda doveka, jer je Gospod Gospod Večna stena“ (Isaija 26,3,4), imala je mir u srcu.

Salote je u svom umu prihvatila realnost da je njen sin mogao i da pogine na zadatku. Čitala je dalje Bibliju: „Gospod je blizu. Ne brinite se nizašta nego u svemu molitvom i moljenjem sa zahvaljivanjem da se javljaju Bogu iskanja vaša.“ (Filipljanima 4,6)

Dugački dani su prolazili bez ikakvih novosti o zarobljenim fidžijskim vojnicima.

Nakon četrnaest dana, njen sin i ostali vojnici UN-a bili su oslobođeni.

Dok su se porodice zahvaljivale Bogu za oslobođenje, Salote je saznala da je Božja ljubav prodrla u kamp militantata.

Iako je njenom sinu i njegovim ljudima bilo zabranjeno da govore o hrišćanskom Bogu, on i njegovi ljudi odlučili su da se mole i poste, kako za svoje oslobađanje, tako i za svoje neprijatelje.

Tokom četrnaest dana fidžijski vojnici su se molili u sebi, i sprijateljili se sa svojim otmičarima u tolikoj meri da je nekoliko islamskih militantata plakalo kada su fidžijski vojnici pušteni na slobodu.

U knjizi Elen Vajt *Čežnja vekova* ona kaže: „Mi treba da prepoznamo Njegovu milost onako kako su je obznanili sveti ljudi iz davnina, ali ono što je najdelotvornije je svedočanstvo našeg ličnog iskustva.“ (str. 347)

Ovo Salotino iskustvo je priča o Božjoj milosti. „On je prisutan tamo gde Ga traže. On će omogućiti pravi način i vreme da se Njegova poruka ljubavi i spasenja prenese drugim ljudima, čak i pod teškim životnim okolnostima.“ 🌍

Hvala vam što planirate da izdvojite veliku sredstva Trinaeste subote koja će pomoći da se nada koju Salote ima u Isusa objavljuje širom Fidžija i Južne pacifičke divizije.

U vezi sa pričom

- Salote je profesorka u penziji koja živi u gradu Suva na Fidžiju. Ova misionarska priča je zasnovana na iskustvu koje je iznela za misionarski časopis Južne pacifičke divizije.
- Slike možete preuzeti sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite misionarske postove i važne činjenice iz Južne pacifičke divizije: bit.ly/spd-2022.
- Ova misionarska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2 govori o jačanju adventističkog misionarskog delovanja širom prozora 10/40, i među nehrišćanskim grupama ljudi, gde nema adventističkog delovanja. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org)

Misionarske informacije

- Adventistički misionarski brod Pitkern uplovio je u luku u gradu Suva na Fidžiju 1891. godine. Džon i Hana Tej su bili prvi misionari koji su prodavali zdravstvene knjige. Kako su bili dobro primljeni od strane Evropljana koji su tu živeli, bilo im je odobreno da drže evanđeoske sastanke u javnim dvoranama.
- Kada je misionarski brod Pitkern došao po drugi put na Fidži 1893. godine, dr Merit Kelog je zaključio: „Trebalo bi svakako ostaviti stalne misionarske radnike na ovom ostrvu, jer se pokazalo da lokalno stanovništvo ima veliko interesovanje za Božju reč.“

Uticajni bar

TRINAESTA SUBOTA / 31. DECEMBAR

Plaža Vailoaloa je popularna turistička destinacija poznata po pristupačnom smeštaju, restoranima, a posebno svojim barovima i noćnim provodom na Fidžiju.

Kada je Kovid 19 harao Fidžijem, mnoge male kafeterije i restorani prestali su sa radom usled pandemije.

Jedno od takvih mesta bio je Bambu Rizort.

Tri lokalne Adventističke crkve su se tada ujedinile sa ciljem da osnuju Bitu velnes bar. Ovaj bar je nudio velnes i zdravstvene programe, kao što su besplatni biometrijski pregledi, programi fizičkog vežbanja, izazove za gubljenje masnih naslaga, i personalizovane dijetetske programe.

Bar čije ime „Bitu“ na lokalnom dijalektu znači bambus, brzo je stekao popularnost među lokalnim stanovništvom, koje je u njega hrlilo zbog zdravih, svežih sokova.

Vernici crkve su se molili da ovaj bar posluži kao centar uticaja, koji će hrabriti Fidžijce da primenjuju holistički, prirodni pristup svom zdravlju, u ovoj oblasti u kojoj

se ljudi bore sa bolestima usled pogrešnog načina života, poput dijabetesa.

Ovaj bar je podržavao akciju „Spasimo 10.000 prstiju“ koju je pokrenula Južna pacifička divizija. Ova akcija, pokrenuta 2019. godine, imala je za cilj takođe da podigne svest ljudi o konzumiranju zdravih napitaka umesto alkohola.

Međutim, kada je drugi talas Kovida zapljusnuo Fidži, i kada su vlasti na dve sedmice zatvorile sve ugostiteljske objekte, mušterije su se svakodnevno raspitivale kada će bar ponovo biti otvoren.

U vezi sa pričom

- Podsetite sve da njihovi misijski darovi služe širenju Božje Reči širom sveta i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote biti upotrebljena za projekte u ovoj diviziji. Narator ne mora da uči napamet priču, ali on ili ona treba da budu dovoljno upoznati sa materijalom da ga ne moraju čitati.

Ono što se nakon toga dogodilo, bilo je potpuno neočekivano.

Bračni par koji je vodio obližnji Bič Eskej Rizard bar, primetio je da više ljudi posećuje susedni bar sa sokovima i zdravim napicima, nego njihov bar sa alkoholnim pićima. Primetili su takođe da se smanjio broj incidenata na glavnom šetalištu povezanih sa konzumiranjem alkohola.

Ovaj bračni par je kontaktirao vernike crkve iz susednog bara i predložio im da koriste njihov bar kao proširenje prostora za svoje velnes programe.

Vernici crkve su prvo odbili predlog, jer nisu želeli da prodaju zdrave sokove i napitke na istom mestu gde se prodaju i alkoholna pića. Međutim, bračni par im je objasnio da će prekinuti sa prodajom alkoholnih pića.

Ubrzo je sklopljen dogovor. Alkoholna pića su zamenjena sokovnicima, blenderi-

ma, voćem, povrćem i biljnim preparatima. Bitu velnes bar je ponovo radio punom snagom.

Vernici crkve su bili zadivljeni kako Bog sve divno vodi. Ovaj bar ne samo da utiče na svoje korisnike, već utiče da celokupno šetalište postane centar uticaja koji donosi nadu i zdravlje ovoj zajednici.

Hvala vam što ste darovima Trinaeste subote 2019. godine podržali projekat Južne pacifičke divizije „Spasimo 10.000 prstiju“.

Hvala vam što planirate da izdvojite veliku sredstva kojima ćete pomoći širenje jevanđelja radosti i nade širom ove divizije.

(Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne muzike)

Budući projekti 13. subote

Projekti koji će biti u žiži sledećeg tromesečja dolaze iz Istočno-centralne afričke divizije Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve:

- Izgradnja bloka spavaonica u medicinskoj školi Mugonero u Ruandi.
- Izgradnja smeštaja za osoblje u školi medicine pri univerzitetu Centralne Afrike u Masoru u Ruandi.
- Osposobljavanje omladinskog poljoprivrednog centra za obučavanje mladih u Nčvangi u Ugandi.
- Izgradnja višenamenske hale u Adventističkom koledžu Nekemte u Etiopiji.
- Izgradnja bloka spavaonica i višenamenske hale u Adventističkoj školi za gluvu decu u Mvati u Keniji.
- Izgradnja višenamenske hale na Univerzitetu Aruša u Tanzaniji.

PROJEKTI:

1. Osnivanje misionskog televizijskog kanala „Nada“ (Houp) i radio stanice „Nada“ na Papuanskoj misiji.
2. Snimanje serije „Carska deca“, pet dečjih TV serija od 13 epizoda zasnovanih na seriji knjiga *Velika borba*.

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Australijska	434	112	63.277	25.759.000
Novozelandska pacifička	152	47	21.130	5.589.000
Misija Papue Nove Gvineje	1.073	3.205	135.056	8.950.000
Tranpacifička misija	552	660	135.056	2.437.000
UKUPNO	2.211	4.024	612.276	42.735.000

Kiribati

